

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 795

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 18 august 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		
2.	— Decizie privind convocarea Camerei Deputaților în sesiune extraordinară	2
D E C R E T E		
929.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Serviciul Credincios</i>	3
930.	— Decret privind conferirea Ordinului <i>Meritul Sportiv</i>	3
931.	— Decret privind conferirea Ordinului <i>Meritul Sportiv</i>	4
932.	— Decret pentru numirea unui membru al Guvernului	4
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 394 din 10 iunie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 100 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și ale art. 200 alin. (3) și (4) coroborat cu art. 194 lit. c) ultima teză și lit. e) din Codul de procedură civilă	5–8

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR****DECIZIE
privind convocarea Camerei Deputaților
în sesiune extraordinară**

În temeiul dispozițiilor art. 66 alin. (2) și (3), ale art. 115 alin. (5) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 84 alin. (8) și (10) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

președintele Camerei Deputaților emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) Camera Deputaților se convoacă în sesiune extraordinară în data de 19 august 2021, ora 10,00.

(2) Proiectul ordinii de zi și proiectul programului de lucru sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
LUDOVIC ORBAN

București, 18 august 2021.
Nr. 2.

ANEXĂ

**SESIUNEA EXTRAORDINARĂ A CAMEREI DEPUTAȚILOR
din ziua de joi, 19 august 2021****Proiectele ordinii de zi și programului de lucru pentru ziua de joi, 19 august 2021****I. Proiectul ordinii de zi**

Informare cu privire la proiectul de lege privind aprobarea unei ordonanțe de urgență a Guvernului înregistrate la Biroul permanent al Camerei Deputaților și care urmează să fie avizată de comisiile permanente în termenele stabilite.

— Proiectul de Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2021 pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor privind găzduirea, organizarea și finanțarea Conferinței Plenipotențiarilor Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor (București, România, 26 septembrie — 14 octombrie 2022), semnat la Geneva, 30 iunie 2021 (BPI 419/16.08.2021)

II. Proiectul programului de lucru al Camerei Deputaților

Joi, 19 august 2021

Ședința în plen a Camerei Deputaților

— ora 10,00 — până la finalizare — Aprobarea ordinii de zi a sesiunii extraordinare a Camerei Deputaților din data de 19 august 2021

DECRETE**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****privind conferirea Ordinului Național *Serviciul Credincios***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și (2) lit. c), ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2000 privind reinstituirea Ordinului, Crucii și Medaliei Naționale *Serviciul Credincios*, aprobată prin Legea nr. 543/2001, cu modificările ulterioare,

în semn de apreciere pentru realizările deosebite obținute în întreaga sa carieră dedicată sportului de performanță, pentru talentul, dăruirea și profesionalismul dovedite promovând excelența școlii românești de scrimă, reconfirmată prin rezultatul obținut la Jocurile Olimpice de la Tokyo 2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Cavaler* doamnei Popescu Ana Maria Florentina.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 18 august 2021.
Nr. 929.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind conferirea Ordinului *Meritul Sportiv***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și (2) lit. c), ale art. 7 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 9/2003 privind Ordinul *Meritul Sportiv* și Medalia *Meritul Sportiv*, cu modificările ulterioare,

în semn de apreciere pentru rezultatele deosebite obținute la Jocurile Olimpice de la Tokyo 2020, pentru talentul, dăruirea și profesionalismul dovedite promovând excelența școlii românești de canotaj pe plan internațional,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I:
— doamnei Bodnar Nicoleta Ancuța;
— doamnei Radiș Simona Geanina.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 18 august 2021.
Nr. 930.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind conferirea Ordinului *Meritul Sportiv***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și (2) lit. c), ale art. 7 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 9/2003 privind Ordinul *Meritul Sportiv* și Medalia *Meritul Sportiv*, cu modificările ulterioare,

în semn de apreciere pentru rezultatele importante obținute la Jocurile Olimpice de la Tokyo 2020, pentru talentul, dăruirea și profesionalismul dovedite promovând excelența școlii românești de canotaj pe plan internațional,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a:

- domnului Berariu Ștefan Constantin;
- domnului Cozmiuc Marius Vasile;
- domnului Pascari Cosmin;
- domnului Semciuc Mugurel Vasile;
- domnului Tudosă Ciprian;
- domnului Țigănescu Mihăiță Vasile.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 18 august 2021.
Nr. 931.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru numirea unui membru al Guvernului**

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (2), ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 47 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea prim-ministrului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se numește în funcția de membru al Guvernului domnul Dan Vîlceanu, ministrul finanțelor.

Art. 2. — La data publicării prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I, încetează efectele Decretului nr. 825/2021 pentru desemnarea unui membru al Guvernului ca ministru interimar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 676 din 8 iulie 2021.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 18 august 2021.
Nr. 932.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 394**

din 10 iunie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 100 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și ale art. 200 alin. (3) și (4) coroborat cu art. 194 lit. c) ultima teză și lit. e) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 100 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și ale art. 200 alin. (3) și (4) coroborat cu art. 194 lit. c) ultima teză și lit. e) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Alina Iuliana Ștefan în Dosarul nr. 1.344/299/2018 al Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.610D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca nefondată a excepției de neconstituționalitate a sintagmei criticate din cuprinsul art. 100 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, având în vedere că aceasta este suficient de clar exprimată pentru a fi înțeleasă de către destinatarul normei. Referitor la prevederile art. 200 din Codul de procedură civilă se arată că legiuitorul are posibilitatea stabilirii unor condiții de formă pentru admisibilitatea unei cereri de chemare în judecată, așa încât criticile formulate sunt nefondate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 29 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.344/299/2018, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 100 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și ale art. 200 alin. (3) și (4) coroborat cu art. 194 lit. c) ultima teză și lit. e) din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Alina Iuliana Ștefan într-o cauză având ca obiect anularea unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, referitor la art. 100 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, autoarea susține, în esență, că textul legal criticat

este imprevizibil, lăsând la aprecierea agentului constatator definirea sintagmei „coloană de mașini oprite”. Nefiind specificat numărul mașinilor sau numărul minim al acestora care formează coloana, se creează o incertitudine obiectivă, atât pentru conducătorul auto, cât și pentru agentul constatator. Se afirmă că, în mod normal, o coloană de mașini oprite la un semafor ar desemna un grup de cel puțin două mașini; neprecizând acest lucru textul criticat contravine dispozițiilor constituționale invocate.

6. Cu privire la critica de neconstituționalitate a art. 200 alin. (3) și (4) coroborat cu art. 194 lit. c) ultima teză și lit. e) din Codul de procedură civilă, autoarea excepției apreciază, în esență, că aceste dispoziții afectează dreptul persoanei de a se adresa justiției pentru apărarea sau constatarea unui drept, întrucât legiuitorul a considerat că cererea de chemare în judecată poate fi anulată dacă justițiabilul nu se conformează celor dispuse de către judecător. Astfel, se arată că legislația prevede o serie de condiții ce trebuie respectate de către cel ce se adresează justiției, sancțiunea pentru lipsa din cuprinsul cererii de chemare în judecată a elementelor obligatorii fiind nulitatea condiționată de existența unei vătămări care este prezumată, cu excepția elementelor prevăzute de art. 194 din Codul de procedură civilă, pentru care sancțiunea este decăderea, lipsa elementelor opționale, neesențiale, fiind sancționată cu nulitate condiționată de existența unei vătămări ce trebuie dovedită de către pârât.

7. Se menționează că, potrivit prevederilor art. 200 din Codul de procedură civilă, completul de judecată căruia i-a fost repartizată cererea de chemare în judecată verifică dacă aceasta îndeplinește cerințele prevăzute la art. 194—197. Astfel, în opinia autoarei excepției, începe un gen de „procedură specială”, integrată procedurii generale care are ca obiect incidente procedurale ce sunt prealabile stabilirii primului termen de judecată, nefiind o procedură prealabilă procesului civil, întrucât aceasta este ulterioară momentului învestirii instanței de judecată, efectele cererii producându-se deja. Ca atare, soluționarea acestei „proceduri prealabile” prin pronunțarea de către instanța de judecată a unei încheieri definitive de anulare a cererii reprezintă o modalitate de soluționare a procesului civil. Se afirmă că această procedură a născut diferite puncte de vedere, unii practicieni considerând că prevederile art. 200 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, iar alții doctrinari considerând că aceste norme „sacrifică” două principii fundamentale, contradictorialitatea și dreptul la apărare.

8. Se susține că sancționarea justițiabilului cu anularea cererii de chemare în judecată pentru lipsa elementelor extrinseci este neconstituțională, întrucât acestea țin de administrarea probatoriului după încuviințarea acestuia de către instanța de judecată, ce are loc după analiza utilității probelor propuse. Chiar dacă există norme juridice care reglementează formele ajutorului public judiciar, trebuie avută în vedere pregătirea juridică a justițiabilului care nu apelează la serviciile

unui apărător și, astfel, posibilitatea acestuia de a se conforma dispozițiilor judecătorului apare ca imposibilă.

9. Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă apreciază că textul art. 100 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 nu poate fi considerat neconstituțional deoarece sintagma „coloană de mașini oprite” uzitată în legea-cadru a contravențiilor nu vine în contradicție cu niciun text constituțional. În ceea ce privește neconstituționalitatea art. 200 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă, instanța consideră că acesta nu încalcă accesul liber la justiție, întrucât exigențele privind formularea cererii de chemare în judecată sunt restricționări legale, limitări pe care legea le impune drept condiții de exercitare a acțiunii în justiție.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 100 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 20 martie 2006, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 200 alin. (3) și (4) coroborat cu art. 194 lit. c) ultima teză și lit. e) din Codul de procedură civilă, care, la data ridicării excepției aveau următorul cuprins:

— Art. 100 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002: „*Constituie contravenție și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a II-a de sancțiuni și cu aplicarea sancțiunii contravenționale complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 30 de zile săvârșirea de către conducătorul de autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai a următoarelor fapte: a) depășirea coloanelor de vehicule oprite la culoarea roșie a semaforului sau la trecerile la nivel cu calea ferată;*”;

— Art. 200 din Codul de procedură civilă — Verificarea cererii și regularizarea acesteia: „(3) Când cererea nu îndeplinește cerințele prevăzute la art. 194—197, reclamantului i se vor comunica în scris lipsurile, cu mențiunea că, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării, trebuie să facă completările sau modificările dispuse, sub sancțiunea anulării cererii. Se exceptează de la această sancțiune obligația de a se desemna un reprezentant comun, caz în care sunt aplicabile dispozițiile art. 202 alin. (3).”

(4) Dacă obligațiile privind completarea sau modificarea cererii nu sunt îndeplinite în termenul prevăzut la alin. (3), prin încheiere, dată în camera de consiliu, se dispune anularea cererii.”;

— Art. 194 din Codul de procedură civilă — Cuprinsul cererii de chemare în judecată: „c) [...] La cererea de chemare în judecată se va anexa extrasul de carte funciară, cu arătarea

titularului înscris în cartea funciară, eliberat de biroul de cadastru și publicitate imobiliară în raza căruia este situat imobilul, iar în cazul în care imobilul nu este înscris în cartea funciară, se va anexa un certificat emis de același birou, care atestă acest fapt; [...]”

e) arătarea dovezilor pe care se sprijină fiecare capăt de cerere. Când dovada se face prin înscrisuri, se vor aplica, în mod corespunzător, dispozițiile art. 150. Când reclamantul dorește să își dovedească cererea sau vreunul dintre capetele acesteia prin interogatoriul pârâtului, va cere înfățișarea în persoană a acestuia, dacă pârâtul este o persoană fizică. În cazurile în care legea prevede că pârâtul va răspunde în scris la interogatoriu, acesta va fi atașat cererii de chemare în judecată. Când se va cere dovada cu martori, se vor arăta numele, prenumele și adresa martorilor, dispozițiile art. 148 alin. (1) teza a II-a fiind aplicabile în mod corespunzător.”;

14. Curtea observă că, ulterior sesizării sale, prin Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1074 din 18 decembrie 2018, prevederile art. 200 alin. (4) din Codul de procedură civilă au fost modificate și completate, în prezent având următorul cuprins: „(4) Dacă obligațiile privind completarea sau modificarea cererii prevăzute la art. 194 lit. a)—c), d) numai în cazul motivării în fapt și f), precum și art. 195—197 nu sunt îndeplinite în termenul prevăzut la alin. (3), prin încheiere se dispune anularea cererii. (41) Reclamantului nu i se poate cere să completeze sau să modifice cererea de chemare în judecată cu date sau informații de care acesta nu dispune personal și pentru obținerea cărora este necesară intervenția instanței.”

15. În opinia autoarei excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) sub aspectul cerințelor de calitate a legii, ale art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și ale art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a statuat că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 au ca scop asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private și a mediului. De asemenea, încălcarea prevederilor acestui act normativ, altele decât cele care întrunesc elementele constitutive ale unei infracțiuni, constituie contravenție și se sancționează cu avertisment ori cu amendă ca sancțiune principală și, după caz, cu una dintre sancțiunile contravenționale complementare prevăzute la art. 96 alin. (2), respectiv aplicarea punctelor de penalizare, suspendarea exercitării dreptului de a conduce, pe timp limitat, confiscarea bunurilor destinate săvârșirii contravențiilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență ori folosite în acest scop, imobilizarea vehiculului, radierea din oficiu a înmatriculării sau înregistrării vehiculului (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 658 din 29 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 11 martie 2021, paragrafele 15 și 16).

17. Cu privire la pretinsa lipsă de claritate și previzibilitate a sintagmei „coloanelor de vehicule oprite” din cuprinsul art. 100 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, prin Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 14 martie 2016, paragraful 42, Curtea a statuat că sintagma „prevăzută de lege” impune ca măsura incriminată să aibă un temei în dreptul intern și vizează, de asemenea, calitatea legii în cauză: aceasta trebuie să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în

ceea ce privește efectele sale, în acest sens fiind și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza *Sissanis împotriva României*, paragraful 66. Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care este vorba și de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatarilor săi. Cu referire la principiul aplicabilității generale a legilor, prin hotărârile din 22 noiembrie 1995, 24 mai 2007, 12 februarie 2008 și 21 octombrie 2013, pronunțate în cauzele *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, *Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 36 și 37, *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 141, și *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 92 și 93, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale, decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre (a se vedea Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 8 iulie 2016, paragraful 46, și Decizia nr. 772 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 3 mai 2017, paragraful 23).

18. Având în vedere considerentele de principiu rediate mai sus, Curtea va analiza dacă sintagma „coloanelor de vehicule oprite” din cuprinsul art. 100 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, criticată de autoarea excepției, respectă cerințele de calitate ale legii, astfel cum au fost subliniate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și în cea a Curții Constituționale.

19. Astfel, Curtea observă că, potrivit art. 6 pct. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, noțiunea de „vehicul” reprezintă sistemul mecanic care se deplasează pe drum, cu sau fără mijloace de autoalimentare, utilizat în mod curent pentru transportul de persoane și/sau bunuri ori pentru efectuarea de servicii sau lucrări. De asemenea, conform Dicționarului explicativ al limbii române, noțiunea de „coloană” semnifică grup de vehicule care se deplasează pe același itinerar în șiruri paralele, iar cea de „oprire” reprezintă încetarea unei acțiuni, a unei mișcări, rămânere pe loc.

20. Totodată, Curtea observă că, deși legiuitorul nu a dat o definiție legală sintagmei „coloană de vehicule”, în art. 6 pct. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, stabilește că o „coloană oficială” reprezintă „unul sau mai multe vehicule care circulă pe drumul public și sunt însoțite de unul sau mai multe autovehicule ale poliției rutiere, care au în funcțiune semnale speciale de avertizare sonore și luminoase de culoare roșie”. Ca atare, chiar dacă această definiție are un caracter specific prin folosirea termenului „oficial”, *mutatis mutandis*, se poate deduce înțelesul sintagmei „coloană de vehicule”.

21. Prin urmare, analizând, în ansamblul reglementării, normele legale criticate, reiese cu claritate înțelesul sintagmei „coloanelor de vehicule oprite” din cuprinsul art. 100 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002,

conducătorul de vehicul având obligația să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră și să efectueze orice manevră în condiții de siguranță, în concordanță cu art. 35 alin. (1) din actul normativ menționat, potrivit căruia participanții la trafic trebuie să aibă un comportament care să nu afecteze fluenta și siguranța circulației, să nu pună în pericol viața sau integritatea corporală a persoanelor și să nu aducă prejudicii proprietății publice ori private. Ca atare, sintagma „coloanelor de vehicule oprite” din cuprinsul art. 100 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 respectă condițiile de calitate ale legii, astfel încât critica autoarei excepției este neîntemeiată.

22. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 200 alin. (3) și (4) coroborat cu art. 194 lit. c) ultima teză și lit. e) din Codul de procedură civilă, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că etapa verificării și regularizării cererii de chemare în judecată urmărește asigurarea conformității acesteia cu cerințele prevăzute de art. 194 din Codul de procedură civilă privind cuprinsul cererii de chemare în judecată, în scopul sesizării corecte a instanței de judecată (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 865 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 28 martie 2019, paragrafele 18 și 19, sau Decizia nr. 48 din 26 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 2 aprilie 2021, paragraful 13).

23. Curtea a constatat că procedura prevăzută de dispozițiile legale criticate reprezintă opțiunea legiuitorului și are drept scop remedierea unor lipsuri ale acțiunii introductive, astfel încât, la momentul demarării procedurii de fixare a primului termen de judecată, aceasta să cuprindă toate elementele prevăzute de art. 194—197 din Codul de procedură civilă. Legiuitorul a dorit disciplinarea părților din proces și, în acest fel, respectarea principiului celerității și a dreptului la un proces echitabil. Totodată, Curtea a reținut că procedura regularizării cererii introductive are rolul de a degreva instanțele de judecată de cereri incomplete, fiind de natură a pregăti judecata sub toate aspectele sale (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 580 din 29 septembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 5 noiembrie 2015, paragraful 15, și Decizia nr. 48 din 26 ianuarie 2021, precitată, paragraful 14).

24. Instituirea în sarcina reclamantului a obligației de a sesiza instanța de judecată cu o cerere de chemare în judecată conformă cerințelor legale nu poate fi apreciată ca reprezentând o încălcare a accesului liber la justiție. Dimpotrivă, aceasta dă expresie preocupării legiuitorului de a asigura soluționarea cauzelor în termen optim și previzibil, reglementarea fiind în acord cu art. 21 și 24 din Constituție, existând suficiente garanții procedurale pentru asigurarea accesului liber la justiție și a dreptului la apărare. De altfel, exercitarea acestui drept presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, fiind de competența exclusivă a legiuitorului să instituie regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 66 din 11 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 17 aprilie 2014). De asemenea, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României*, paragraful 36, publicată în Monitorul Oficial României, Partea I, nr. 588 din 7 iulie 2006, s-a arătat că accesul liber la justiție implică prin natura sa o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 48 din 26 ianuarie 2021, precitată, paragraful 15).

25. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și

considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

26. Distinct de cele menționate, Curtea nu poate reține nici susținerea potrivit căreia justițiabilul, care nu apelează la serviciile unui apărător, se află în imposibilitatea de a se conforma celor dispuse de către judecător în procedura regularizării cererii introductive. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că orice persoană fizică poate solicita acordarea ajutorului public judiciar, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie

civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, cu modificările și completările ulterioare, în situația în care aceasta nu poate face față cheltuielilor unui proces sau celor pe care le implică obținerea unor consultații juridice în vederea apărării unui drept sau interes legitim în justiție (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 845 din 13 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 15 martie 2019, paragraful 16).

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alina Iuliana Ștefan în Dosarul nr. 1.344/299/2018 al Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă și constată că prevederile art. 100 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și ale art. 200 alin. (3) și (4) coroborat cu art. 194 lit. c) ultima teză și lit. e) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data 10 iunie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

